

**Malý zpravodaj
dolnobenešovské
farnosti**

NEDĚLNÍČEK

PRVNÍ SVATÉ PŘIJÍMÁNÍ V DOLNÍM BENEŠOVĚ
Neděle 9. června 2024

Červenec 2024 (13. ročník)

Prašivá 2024 - Pane biskupe, nakažte nás smíchem a radostí

Odvážní třetáci ve věži kostela

Slůvko NEFARÁŘE

Milí farníci, tentokrát využívám přítomnost bohoslovce Vojtěcha, který zajímavým způsobem popisuje první prázdninový den s dětmi.

PKF

PRAŠIVÁ

Na Prašivé se letos za patami poutníků rozhodně neprášilo. Naopak. Zlé jazyky dokonce překřtily „Areál Kamenité“, kde se konala úvodní část programu, na „Areál Bahnité“. A opravdu, prvním dojmem po příjezdu byl déšť, déšť, a ještě jednou déšť.

Za deště se pod deštníky shromažďovaly přinesené bábovky, které měly putovat na Ukrajinu, a při pohledu na děti vesele poskakující v blátě mě napadlo, jak asi musí být vojákům v rozbahněných zákopech.

Za deště se pod deštníky ubírali k oltáři ministranti a kněží s otcem biskupem Martinem, ale když se pak podávalo svaté přijímání, zpod přístřešků obklopujících prostranství se k mému překvapení nořily stovky dětí a dospěláků. Nepřízeň počasí je neodradila od zahájení prázdnin ve společenství diecézní rodiny.

Téma setkání „Mír začíná ušima a slovy“ přiblížil otec biskup příběhem o dvou bratrech, které rozbratřila hádka a nenávist. Dokázal jim pomoci až jeden mistr zedník. Místo zdi, která měla krýt výhled z domu jednoho na dům druhého, postavil most přes řeku, která domy oddělovala. Aby nastal mír mezi bratry i mezi národy, v lidských srdcích a vztazích, je potřeba usmíření, ne mstivost a naschvály.

V závěru mše svaté se otec biskup s odkazem na „bábovkový most“ pro Ukrajinu zeptal, jestli snad mezi přítomnými nejsou nějaké bábovky, a po burácivém „Nééé!“ z desítek dětských hrdel všechny vybídl k výstupu na vrchol Prašivé.

Za deště se pod deštníky a pláštěnkami míhaly stovky nohou po kluzkém a příkrém stoupání na louku kolem poutního kostela sv. Antonína, kde děti čekala již tradiční stanoviště. Na jednom z nich

byl opět otec biskup Martin, který laskavě a trpělivě odpovídal na zvědavé dotazy typu „Jaké máte auto?“ nebo „Jíte rád suši?“

Jedna odpověď však kromě přítomných holčiček zaujala i mě. Na otázku „Čím jste chtěl být jako malý?“ odpověděl otec biskup, že se chtěl stát zahradníkem, protože v pohádce o Pyšné princezně se mu moc líbila scéna „Zahradníku, zavaž mi střevíček“, a že by zavazovat střevíčky princeznám nebylo k zahození. A i když se nestal zahradníkem, stal se alespoň zámečníkem, protože to zní dost podobně.

Při rozhovoru s jednou ženou jsem podotknul, že pro otce biskupa musí být dost únavné bavit se takhle několik hodin s dětmi, a ona mi trochu prostořece (ale dávám jí za pravdu) odpověděla: „Jen ať se unaví! Pro naše děti je moc důležité, že ho mohou slyšet a vidět takto zblízka, že to není jen pán s divnou čepicí daleko vpředu, ale duchovní otec, který je má rád a kterému na nich záleží.“

Vojtěch Kolář

Biskup udělil službu

4. července 2024, v den památky svatého Prokopa Sázavského, mně otec biskup Martin udělil službu akolyty. Akolytát je služba laika, který pomáhá knězi podávat svaté přijímání při bohoslužbě nebo nosí eucharistii nemocným. Může být též pověřen vystavováním svátosti oltární při adoraci a na rozdíl od ministrantů může čistit bohoslužebné nádoby při mši sv. Pro mě je tato služba zároveň předposledním stupněm na cestě k jáhenskému a kněžskému svěcení (zbývá přijetí mezi kandidáty kněžství). Proto prosím i Vás, abyste mi vyprošovali Boží milost k uskutečnění slov, kterými mně při těchto obřadech byla předávána miska s hostiemi. *„Přijmi chléb, připravený k slavení eucharistie: snaž se být dobrým služebníkem stolu Páně, kolem něhož se shromažďuje církev.“*

Vojtěch Kolář

Budeme prožívat ve farnosti ve 2. pololetí 2020

- Pá 02.08. – večerní Křížová cesta ve Zlatých Horách na poutní místo P.Marie Pomocné
- Ne 18.08. – hlavní pout' v Hrabyně (mše sv. v 17.00 – Za poutníky z D.Benešova+Zá a Hati+Darkovic)
- So 31.08. – Poděkování za úrodu – ZÁ 11:00
- So 31.08. – odpoledne zpověď pro děti před začátkem šk. roku
- Ne 01.09. – mše svatá k zahájení školního roku – DB 10:00
- Ne 13.10. – Svatohubertská mše v kostele sv. Martina – 10:00
- Út 15.10. – Pietní akt na hřbitově Za oběti válek – 17:00
- Pá 18.10. – Pietní akt k uctění obětí válek u kostela v Zábřehu
- So 26.10. – Šípková slavnost v KD Dolní Benešov – 19:00
- Pá 01.11. – Všech svatých – „Dušičkový“ průvod na hřbitov
- Ne 10.11. – Krmáš Dolní Benešov
- Ne 01.12. – začíná doba adventní + 1. adventní koncert u sv.Martina
- Ne 08.12. – 2. adventní koncert u sv.Martina
- Ne 15.12. – 3. adventní koncert u sv.Martina
- Čt 26.12. – 10:00 – mše svatá + zpívaná Vánoční mše českého skladatele Jaroslava Celby (ned.100 let)

NABÍDKA

Milí farníci,

rádi bychom v prázdninovém období nabídli možnost návštěvy kaple sv. Kříže (Červené kaple). Mnozí z vás se účastní mší svatých, které se v kapli konají, ale možná by vás zajímala i historie této stavby. Můžete tuto možnost nabídnout i svým známým v rámci prázdninových výletů. Bude připravena krátká prohlídka s průvodcem, také bude možnost zakoupit dolnobenešovské oplatky. Případně bude kaple k dispozici k soukromé modlitbě.

Kaple bude otevřena **každou neděli od 14:00 do 15:30**, zatím v průběhu července, v případě zájmu prodloužíme do konce srpna. **Začínáme již 7. 7. 2024.**

Těšíme se na vás!

JH

PROSBA

Milí farníci,

obracím se na vás s prosbou. Máme před sebou letní prázdniny a dovolené. Budete někteří cestovat po naší zemi, někdo zůstane blízko domova nebo skoro doma a zase někdo vyrazí hodně daleko. Většinou s sebou berete mobil nebo fotoaparát. Rádi bychom nabídli v našem Nedělníčku třeba v srpnu nebo i v září několik fotek, které jste zhotovili během prázdnin a dovolené. **Jednalo by se o fotografii a k ní váš zajímavý komentář** (výstižný nebo vtipný). Kdysi mi kdosi z farníků řekl, že lidé jsou líní a nic nepošlou, přesto se na vás takto obracím, bo si myslím, že všichni úplně líní nejsou a váš příspěvek může potěšit nebo povzbudit.

Kritéria:

- Jednu, max. dvě fotografie s kratičkým popisným komentářem (**ten je nutný**) můžete zaslat na email: rkf.dolnibenesov@dox.cz
- Pokud na fotografii je osoba či osoby, neuvádíme jména ani bližší osobní identifikační údaje
- Komentář k fotografii nemá mít dvojsmyslný kontext ani nemá být vulgární
- Redakční rada Nedělníčku rozhoduje o množství zveřejněných fotografií s komentářem s přihlédnutím ke kapacitě farního zpravodaje (může být zveřejněno v následujícím čísle)

PS: Chcete mít fajný zpravodaj? Tak pojd'te do toho. Proč se furt bojíte?

PKF

DÍKY

Ráda bych poslala poděkování a vyjádřila obdiv dívce, která v minulém Nedělníčku napsala nádhernou báseň ke Dni otců, a tak pravdivě vyjádřila svou ztrátu ve verších. Už po pár verších zalétly mé vzpomínky o 38 let zpátky, kdy jsem při každém otevření kuchyňských dveří čekala, že vejde můj táta a mozek nechtěl tu ztrátu přijmout. Od té doby mi odešlo těch nejbližších hodně, v srdci zůstávají prázdná místa, ale také věřím, že se zase jednou potkáme. Díky.

I.P.

Berlínský arcibiskup slavil narozeniny a uděloval biřmování

Nejeden našinec, který navštíví někdejší hlavní město hlučinského regionu – Berlín, může mít v neděli problém s návštěvou svatostánku. Katolický kostel je v protestantském Německu spíše vzácností, v Berlíně pak o to více, protože mnoho památek se v současnosti opravuje. V rekonstrukci je i největší katolický chrám – katedrála sv. Hedviky v samotném centru města, kterou lze považovat tak trochu za naši, protože vznikla právě na popud krále Fridricha, který poté co zabral Slezsko, rozhodl také pro nové obyvatele Pruska vybudovat v polovině 18. století v Berlíně důstojný svatostánek. Ten svým vzhledem nezapře inspiraci slavným římským Pantheonem.

Poutník je ale dnes odkázán spíše na městskou periferii, kde své místo zaujímají moderní, většinou betonové, barevnými vitrážemi zdobené kostely. V jednom takovém ve čtvrti Tempelhof slavil své narozeniny i berlínský arcibiskup Heiner Koch, který se 13.června dožil 70 let. Věřící mu při té příležitosti v kostele sv. Judy Tadeáše zazpívali slavnostní blahopřejný kánon. Celý den byl navýsost slavnostní, neboť arcibiskup Koch v kostele zároveň uděloval biřmování. Biřmovaných bylo požehnaně a tak se slavnost musela konat dopoledne i odpoledne, aby se několik desítek mladých lidí se svými rodinami nemusely při mši tísnit. Z lavic byla slyšet i polština, a tak bylo zjevné, že ten den do Berlína dorazilo za svými blízkými i vzdálenější příbuzenstvo.

V německých kostelech probíhá mše jako u nás, možná jen s tím rozdílem, že Němci si z covidové doby zachovali zvyk nepodávat si při přání pokoje nutně ruce; a tak se mnozí na sebe jen usmějí či uctivě ukloní. Také při pohledu na pestrost šatů biřmovanců bylo možné spatřovat jistou odlišnost se zvykem u nás, kdy pánové nosí většinou jen tmavé obleky.

Marek Sklář

Alternativní medicína a křesťanství (odpověď na otázku)

Jsem lékař s desetiletou praxí a poznáním, že současná medicína není skutečně v plné míře schopna některým pacientům pomoci. Dnes se do popředí dostává celostní medicína.

Ale ve chvíli, kdy se začnu ptát na postoj katolické církve k alternativním formám léčby, narážím na zamítavý postoj. Čínskou medicínu vnímám v podobě, v jaké se v našich podmínkách prezentuje, jako nevhodnou a vytrženou z kontextu, přestože věřím, že v dané kultuře má své místo. Jakou cestou by se měl vydat věřící lékař ve snaze pomoci pacientům tam, kde klasická medicína selhává a neustále „vypráškovává“ těla nikam nevede a spíše ještě více škodí? Dnes máme na všechno nějakou tu pilulku, kterou si zobneme a věříme, že nám bude hej. Jsem neurolog a nejvíce se setkávám s bolestmi pohybového aparátu, kde se lidé neustále dožadují farmak a kupodivu se jim neulevuje. Akupunktura by zde měla své místo, o psychosomatice ani nemluvě. Skutečně i fyto terapie je v rozporu s křesťanstvím?

Fyto terapie (neboli bylinkářství) nikdy nebyla a není v rozporu s křesťanskou vírou, pokud je praktikována rozumně a bez přehánění, protože i bylinami se dá předávkovat. Naše babičky často neznaly nic jiného. Dnes je přírodní léčba populární a je předmětem velkého byznysu stejně jako klasické preparáty nebo homeopatické přípravky. Mnozí dnešní léčitelé však nejsou jen bylinkáři, ale šarlatáni, kteří současně s doporučením bylin diagnostikují postižení pacienta pomocí kyvadélka, pružiny nebo jasnoviddeckých schopností a následně vkládají do bylin tzv. kladné energie a vlastně je tím očarovávají. To jsou ovšem metody okultní, kdy může být temnými silami spoután i ten, kdo přijímá byliny od takového šarlatána. Fyto terapie je někdy označována také za jakýsi druh alternativní léčby, ale sama o sobě není alternativní medicínou ve vlastním slova smyslu.

Alternativními metodami léčby většinou nazýváme všechny metody nevědecké medicíny, jejichž společným rysem je, že nejsou testovány na účinnost a bezpečnost způsobem, jaký je obvyklý ve vědecké medicíně, nebo v tomto testování selhaly. Mnohdy jsou postaveny na alternativních filozofických názorech nebo na nepochopení či desinterpretaci poznatků

moderní vědy. Psychosomatika jako problematika určitého druhu chorob, při kterých jsou tělesné obtíže, změny a poruchy funkce podmíněné duševním stavem, je dnes všeobecně uznávaný jev. Spojovat psychosomatiku a fytoterapii s alternativními způsoby léčby je ale z hlediska křesťanství špatné.

Žijeme v době, která je silně ovlivněna mentalitou hnutí New Age. Toto hnutí sice často používá křesťanské pojmy, ale v důsledku se staví nad jakékoli existující náboženství, hlásá panteismus, jakousi kosmickou energii, která propojuje celý viditelný a neviditelný svět v jeden celek a kterou často nazývá bohem či božskou energií. Metody alternativní medicíny včetně akupunktury vycházejí z tohoto vidění světa a jejich účinnost je odvozována od práce s těmito tzv. energiemi, za kterými se ovšem skrývají temné síly, které skrze tyto metody působí. Proto jsou tyto metody často účinné i tam, kde nepomůže klasická vědecká medicína. Jejich účinnost je však draze zaplácena. Často dojde pouze k odstranění symptomů nemoci, nikoliv k vyléčení, a hlavně se lidé skrze tyto metody otevrou světu démonů, kteří si časem vyberou svou daň. Účel nesvětí prostředky a křesťan a ještě více lékař by měl dobře rozlišovat, z jakého zdroje léčivá síla pochází. Klasická medicína sice nemůže vyléčit vše, ale alternativní nám zničí duchovní život a tím i život jako celek. Je naší povinností dbát o zdraví své i druhých, v případě nemoci vyhledat lékaře a za zdraví se také modlit. Je třeba ale také s pokorou přijmout, že život a zdraví je dar Boží a nikde není psáno, že máme na zdraví právo.

Stoupenci celostní (holistické) medicíny často zazlívají lékařům medicíny vědecké neosobní přístup k pacientovi, nedostatek zájmu o jeho celkové prožívání a nedostatek času. To vše může být pravda, protože mnozí lékaři jsou přetíženi návalem práce a nadměrným množstvím administrativy. To ale není důvod k tomu, aby věřící člověk vyhledal duchovně škodlivé alternativní metody léčení. Spíše se má poohlédnout po lékaři, který vedle své odbornosti bude i lidsky vnímavý a zodpovědný. Stejně tak strach z vedlejších účinků léků nás nemůže vehnat do rukou šarlatánů, jejichž metody léčení mají nejen fatální dopad na náš duchovní život, ale často způsobují i vážné poruchy zdraví, když vedou k vynechání klasické léčby. Jednoduché ztotožňování alternativní léčby s návratem k přírodě na rozdíl od vědecké medicíny spojené pouze s braním léků je zavádějící a zkreslující. Tak jako je možné si vypěstovat závislost na lécích, tak se dnes mnozí stávají závislí na zdravé výživě a na různých metodách alternativní léčby. Pro křesťana je ale tím nejdůležitějším, aby měl na prvním místě Boha, jeho poslouchal a neotevíral se alternativním metodám, které pod rouškou použití zkušeností z čínské, thajské či indické medicíny používají esoterické metody léčení.

BRUSNICE BORŮVKA

Vaccinium myrtillus

*Kdes chodila dnešní noci?
„Sbírat bejlí na nemoci.“
Kdopak s tebou chodil,
kdo tě lesem vodil?
„Nejmilejší přítel,
sám svatý Jan Křtitel.“*

Malému opadavému bohatě rozvětvenému poléhavému keříku, dorůstajícímu do výšky 50 centimetru se lidově říká černá jahoda, čičoretka nebo myrtovka. Má okrouhlé, na okraji lekce zubaté listy. V květnu a v červnu se se objevují zelené až narůžovělé květy. Modré až černé, jakoby ojiněné plody, se sbírají ručně v době úplné zralosti od července do srpna. Sběr hřebenem je na většině míst zakázán. U nás je borůvka rozšířená od nížin až po nižší horská pásma, ve světlých zvláště jehličnatých lesích, na humózní kyselé a nepřilíš suché půdě, bohaté na živiny. Většinou tvoří větší souvislé porosty – borůvčí.

Rostlina roste na kyselých půdách, ale potřebuje specifické podmínky. Je vázána na symbiózu s mykorrhizními houbami, které nelze uměle přenést, a proto je pěstování planých borůvek na zahradě velmi problematické, spíše nemožné. Je možné pěstovat jen odrůdy vyšlechtěné, ale ty zdaleka nemají tak výrazné léčebné účinky.

Užívanou částí jsou mladé listy a plody. Listy obsahují látka snižující hladinu cukru v krvi. Nálev z listů se používal při onemocnění cukrovkou. Výtažky z plodů se používají k výrobě přípravků zpevňující stěny cév a srdce. Nálev z listů i odvar z plodů nebo borůvky sušené pomáhají při průjmech, střevních katarrech a k dezinfekci ústní dutiny. Jsou vhodné i pro děti. Barviva obsažena v plodech pomáhají léčit šeroslepost, zlepšují ostrost vidění, zejména ve tmě. Konzumace borůvek zvyšuje imunitu, snižuje hladinu cholesterolu, chrání před stařeckou demencí a říká se, že prodlužuje život.

V kuchyni se borůvky používají syrové, jako náplň do moučníků nebo se zavařují. Lze je zamrazit a také z nich dělat mošty a sirupy.

Borůvkové vino

Tři litry propláchnutých borůvek nasypane do zavařovací lahve. Svaříme půl litru vody a čtyři hřebíčky s jedním kilogramem cukru na hustší sirup. Necháme vychladnout. Pak nalijeme na borůvky a necháme 2–3 měsíce stát. Poté prolisujeme, nalijeme do lahví a uzavřeme.

Borůvkové knedlíky

500 g hrubé mouky, 1 vejce, 250 ml mléka, 1 lžička cukru, 5 g kvasnic, ½ lžičky soli, borůvky, tvaroh na strouhání, moučkový cukr na posypání, 4 lžíce rozpuštěného másla

Z droždí, asi čtvrtiny mléka, cukru a lžíce mouky rozmícháme kvásek a necháme v teple vzejít. Mouku se solí prosejeme do mísy, přidáme vykynutý kvásek, vejce, po částech mléko a zaděláme těsto. Důkladně vypracujeme vařečkou, až se dělají bubliny a necháme v teple kynout asi ¾ hodiny.

Těsto lehce rozválíme, nakrájíme na čtverce, do středu každého dáme lžičku borůvek, zabalíme a zakulatíme. Knedlíky rozložíme na pomoučněný váh, přikryjeme utěrkou ještě ¼ hodiny kynout. Na vaření použijeme široký kastrol a do vroucí vody vkládáme jen tolik knedlíků, aby mohly volně plavat.

Vaříme asi 3 minuty, když vyplavou, obrátíme vařečkou a vaříme ještě 3 minuty (Je možné také vařit v páře). Po vyjmutí dvěma vidličkami natrháme, aby se nesrazil. Podáváme sypané cukrem, strouhaným tvarohem a polité máslem.

Čerpáno z knihy Kláry Trnkové „**Třikrát tučet zázračných bylin**“.

Vydalo nakladatelství: STUDIO trnka s.r.o. v Praze roku 2015.

Mnoho krásně ilustrovaných knih, také knih pro děti si můžete objednat na

www.studiotrnka.cz

Připravila Marie Ohřálová

SVĚTEC MĚSÍCE

Svatý Kilián

Připomínka: 8. července
Postavení: misijní biskup, mučedník
Úmrtí: 689
Patron: Franků, diecéze Würzburg, omítkářů, bednářů
Atributy : biskup, dýka, meč, palma

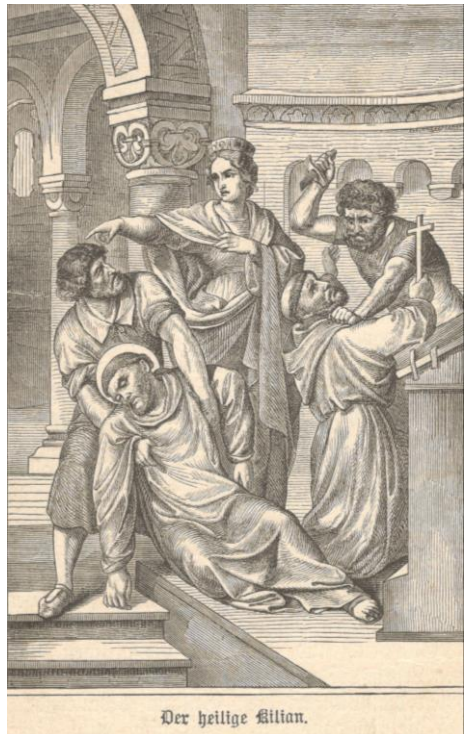
ŽIVOTOPIS

Pocházel z Irska a jako biskup se vydal hlásat evangelium k Herbipoli (Würzburgu) v Austrasii (dnešním Sasku v Německu). Podobně jako Jan Křtitel káral tamějšího vévodu Gosberta. A jako Jan, kvůli nabádání k věrnému zachování křesťanských mravů, dosáhl mučednictví utýráním z návodu hříšné ženy.

ZA KÁRÁNÍ MRAVŮ ZAPLATIL HLAVOU

Narodil se v Mullaghu, v irsko-skotské rodině. Dostalo se mu prý výchovy v některém anglosaském klášteře a jako řeholník přijal svátost kněžství. Zatoužil po misijní činnosti. K cestě za hlásáním evangelia pohanům se s ním vydalo 11 druhů, mezi nimiž byl kněz Koloman (či Kolonát) a jáhen Donát (Tatnat). Kilian se s nimi vydal na cestu Francií a tehdejší Austrasií, kde zůstalo 9 druhů. Ostatní trojice se pak z Aschaffenburgu na Rýně plavila do bavorského Würzburgu. K hradu na levém břehu Mohanu, kde vládl durinský vévoda Gosbert, dorazili v roce 686. Kilianovi se místo zdálo nejvhodnější, ale považoval za potřebné papežské pověření a požehnání. Ještě téhož roku se proto vypravil do Říma

i s Kolomanem a Donátem. Kilian dosáhl od papeže Kolona ochotného svolení s požehnáním a vrátil se jako biskup.

Na Würzburgu a v jeho okolí začal Kilian velmi horlivě působit. Gosbert přijal křesťanství a následovala ho i další šlechta. Kilianovi to nestačilo, požadoval zejména po panovníkovi, aby vedl spořádaný křesťanský život. Jenže vévoda Gosbert po pohanském obyčeji žil s ženou po svém bratru, Gailanou, což mu Kilian vytýkal. Ač to bylo vévodovi zatěžko, rozhodl se, že ji propustí. Než k tomu stačilo dojít, musel Gosbert vytáhnout do boje. Gailana se ze msty rozhodla dát Kiliana zavraždit. Úkol svěřila dvěma nájemným vrahům a na provedení byla dohodnuta noc 8. července. Světec, modlící se s druhy, jim k půlnoci řekl, že nadešla vytoužená hodina setkání s Pánem, aby byli poslušní jeho hlasu a nebáli se těch, kdo zabijí tělo, protože duši zabít nemohou. V té chvíli došlo k přepadení.

Vrazi po vykonání zločinu vykopali jámu, do níž na místě zahrabali těla mučedníků i s bohoslužebnými knihami, nádobami a rouchy, jak si to přála Gailana. Někde se udává rok Kilianovy smrti 689.

Životopis Kilianův byl v legendě rozveden nad rámec možného historického doložení. Poněkud se to zřejmě týká jeho druhů, které dnes martyrologium nejmenuje. Legenda uvádí, že ač smrt mučedníků zůstala před lidem utajena, Bůh vrahy prozradil. Po Gosbertově návratu z války mu Gailana nalhala, že neví kam misionáři odešli. Jenže jeden z vrahů, trápen svědomím, se psychicky zhroutil a zločin prozradil. Panovník ho uvěznil a vyzval lid, aby se vyjádřil, co by se s ním za trest mělo stát. Vyslanec Gailany tehdy navrhl, aby byl svobodně ponechán k potrestání Bohem křesťanů, aby se prokázalo, že je tak mocný a spravedlivý, jak o něm bylo hlášáno. A pokud se prý nepomstí, ať se lidé vrátí k bohům, kterým sloužili předkové.

Gosbert s návrhem souhlasil. Vrah prý po osvobození v šílenství začal rvát své vlastní tělo až skončil. Po děsném výjevu se křesťané ve víře utvrdili. Také druhý vrah skončil sebevraždou a Gailana se prý uso užila a v bolestech zemřela.

Hrob sv. Kiliana a druhů byl odhalen asi po padesáti letech. Biskup Burkhard Kilianovy ostatky vyzvedl 8. 7. 752 nebo dle jiných už v r. 743 a dal je přenést do chrámu Panny Marie na Würzburgském hradě. Později, snad v r. 788 byly přeneseny do würzburgského dómu sv. Salvátora pod hradem. Má se jednat o místo jejich mučednické smrti. Přenesení se účastnil i Karel Veliký.

V přestavěném chrámu jsou umístěny v relikviáři na hlavním oltáři s Kiliánovou hlavou i hlavy jeho údajných spolumučedníků. Kiliánův sarkofág se nachází v tamní kryptě. Karlu IV. se pro chrám sv. Víta podařilo získat dvě Kiliánovy ramenní kosti.

9. ročník fotbalového odpoledne. (poslední ???)

V neděli 13. 6. 2024 uspořádala naše farnost ve spolupráci s FC Dolní Benešov sportovní odpoledne. Začátek byl v 15 hod.

V 15.30 vystoupily děti z MŠ Zábřeh pod vedením p. uč. Jany Jiříkové. Předvedly pohyb na hudbu a sklidily zasloužený potlesk všech diváků.

V 16 hodin nám ukázali své dovednosti fotbalové přípravy z D. Benešova. V zápase hráči v červených dresech porazili své kamarády v modrém 4:2.

V 17 hodin pak začalo utkání mužů ze Zábřehu proti kněžím ostravsko-opavské diecéze, na které jsme se moc těšili. Mužstvo kněží se sešlo v silné sestavě a sehrálo výborný zápas. Po minulých neúspěších přesvědčivě vyhrálo skórem 5:4. GRATULUJEME!

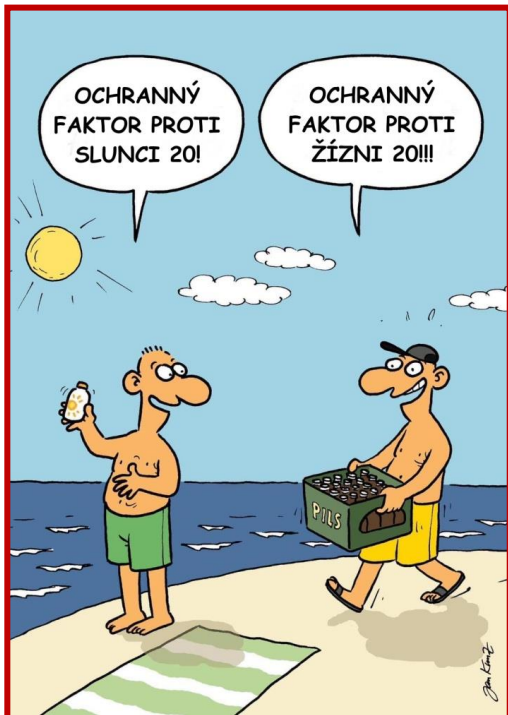
Závěrem bych chtěl poděkovat všem , kteří se na sportovním odpoledni podíleli. Všem divákům, kteří přišli v hojném počtu, FC Dol. Benešov, p. učitelce, trenérům mládeže, p. Gregořicovi za skvělé uvádění, všem fotbalistům a samozřejmě všem kněžím, kteří přijeli z blízka i z větší dálky, aby nám zpříjemnili nedělní odpoledne.

Byl to poslední ročník?

P. B.

KAPKA HUMORU

Muž a žena v restauraci:
„Nejíme vejce, maso, ryby,
mléko, lepek, ovoce ani zeleninu!
Co si máme objednat?“
Servírka nato: „Taxi“!!!

Potkají se dvě blondýnky a jedna pláče.
Druhá se jí ptá: „Proč pláčeš?“
„Ale... snažíme se už dlouho
o dítě a furt nic.“
„Tak zajděte do cestovní
kanceláře.“
„A proč tam?“
„No pořád tam nabízejí dítě
zdarma.“

Hodila zeměpisu:
Ve třídě sedí dvacet
blondýnek. Učitel
vyzve jednu z nich:
„Nikol, ukažte nám na
mapě Ameriku.“
Nikol jde k mapě a
ukáže Ameriku.
Učitel říká: „Výborně.“
Další otázka:
„Kdo objevil Ameriku?“
Devatenáct blondýnek
sborově odpoví:
„NIKOOL !!!“

Tři slepice si na dvorku hrají na schovávanou.
Jedna se schová do kurníka a ta druhá do šopky. Třetí hledá, hledá...
„Kurnikšopa kde jste???“

M. Ohřálová

PRÁZDNINOVÁ POHÁDKA DĚTEM

O divoké labuti – 1. část

Bylo jaro zrovna kytičkované a vonělo medem. Na ostrůvku uprostřed rybníka vyvedla stará paní labuť tři mláděta – labuťátka. Nu, moc krásy nepobrala, jen co je pravda, všechna tři vypadala spíš jako nevyvedené šedivé husičky, ale jak šel čas, měnila se k nepoznání. Netrvalo dlouho, sotva do podzimku, a na ostrůvku už kralovaly hned čtyři sněhově bílé, krásné labutě. A právě jedna z nich, ta nejstarší ze sourozenců, nám stojí za zmínku. Byla totiž ze všech nejkrásnější, uměla nejlépe plavat a létala přímo báječně. Však na ni proto byla její máma labuť náležitě pyšná a kdekomu o ní vyprávěla, všem ji dávala za příklad. A tak není divu, že tahle labutí slečinka brzičko jak se patří zpychla a myslela si, že nad ní jednoduše není.

„Podívejte se, jak mám běloskvoucí křídla,“ holedbala se, až to hezké nebylo. „A poslechněte si, jak umím krásně zpívat,“ neodpustila si.

Postupně se pro ty řeči začaly od ní odtahovat nejen její rodné sestřičky, kterým to vytahování bylo protivné, ale i jiné labutě. Záhy naše kráska poznala, že nemá žádnou kamarádku, že je vlastně sama.

„No tak ať,“ prohlásila hloupě a nafoukla se, „stejně zanedlouho odletím do teplých krajů, a tam si najdu nějakého skvělého ženicha a pak Mi teprve budete závidět, heč.“

Kde se vzal, tu se vzal přihnal se ze strnišť podzimní studený vítr a očesal rázem všechno listí, co donedávna tak barevně rozjasňovalo stromy na březích labutího ostrůvku.

„Nejvyšší čas vydat se na cestu,“ řekly si labutě jako jeden muž, prostě se vznesly a pustily se jižním směrem.

A naše bílá krasavice též. Hlavu hrdě vztyčenou, že se zobákem až nebe málem dotýkala, jen poočku pokukovala po ostatních, zda si všímají, jak elegantně při tom plachtění vyhlíží.

Jenže, jak je všeobecně známo, pýcha předchází pád. A to, právě to se přihodilo.

Měla ta naše labuť na paměti jen vlastní dokonalost, a zapomněla při tom dívat se jednoduše, kudy vlastně letí. A tu najednou, bum a prásk, do cesty se jí připlety elektrické dráty. Labuť do nich vrazila, a tolik se lekla, že ztratila rovnováhu a sebevládu, a jako když kámen hodíte do řeky, padala rovnou k zemi. Propáníčka, to byl nepříjemný let, něco takového bych vám, věru, nepřála.

Divoká labuť však přece měla štěstí v neštěstí. Nedopadla totiž natvrdo, ale na hladinu vodní, na rybníček zvaný kachňáček, co se nacházel uprostřed jedné vesnice. Plácla sebou, jen to žbluňklo a šplou-chlo.

Nu co, řeknete si, žádné neštěstí. Když to tak dobře dopadlo, mohla se pak otřepat, opět vznést a pokračovat v letu. Ale chyba lávky, tak snadné to nabylo. Labuť totiž, ke své smůle zjistila, že si pochroumala křídlo (asi o nějaký drát) a to ji bolelo tak urputně a nepříjemně, že prostě musela zůstat, kde byla. Chvilíčku odpočívala a nabírala síly, ale pak se rozplakala: „Achich ouvej, jak já se teď dostanu do jižních krajů. Nedoletím a tady, na tom hloupém rybníčku, opuštěná, pro nic za nic jistě bídne zahynu.“

Plakala tak smutně a nešťastně, že nad tím nářkem zrovna srdce usedalo.

Zaslechl to také jistý houser, co sem, na kachňáček, chodíval každého dne trochu si zaplavat. Měl svůj domov v nedalekém statku, dostával tu najíst a mohl spávat v teplé boudičce.

Ale platil za to tvrdou mincí - hospodář mu čas od času přistříhl obě křídla, aby nemohl doletět daleko. A co bylo horšího – na konci života ho čekala potupná smrt na pekáči o nejbližších hodech.

Jenže o tom neměl houser zatím ani tušení. Jen tu a tam, a jen docela maličko, se vznesl, aby mu křídla dočista nezdvěveněla. A myslel, že se to tak patří, když nic jiného asi nepoznal.

A ten houser, sotva spatřil divokou labuť, v okamžiku se do ní zamiloval

„Ach, ta je krásná,“ pomyslel si, „ale jak je smutná, chudinka. Kdopak jí mohl ublížit?“

Hned za labutí pospíchal, hned jí nabízel své služby, hned se jí vyptával, co se jí stalo a co jí trápí.

Divoká labuť však zpražila housera zamračeným pohledem a ucedila na půl zobáku: „Pch, jak bys mi chtěl pomoci, prosím tě? Podívej se, jak vypadáš, jako nejposlednější vandrák. Ani lézat pořádně neumíš. To si doopravdy myslíš, že bych ti dovolila, abys o mě pečoval?“

Pravda, housera ta řeč zamrzela. Ale byl příliš zamilovaný, a tak si řekl, že se dá labuť jistě nějak obměkčit, že taková krása nemůže být ve skutečnosti zlá.

Ukázalo se, že labutí zranění bylo vážnější, než se na první pohled zdálo. S letem do teplejších krajů, aspoň pro letošní zimu, byl nadobro konec, a tak musela hrdá kráaska chtěj nechtěj zůstat na rybníčku kachňáčku.

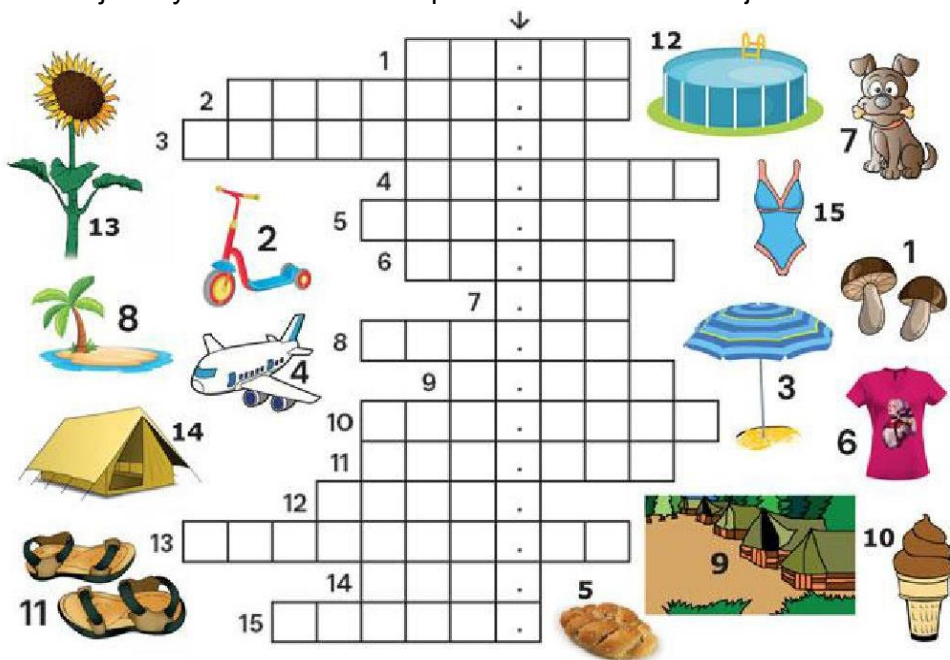
Páni zlatí, měli jste být při tom, abyste viděli, jak něžně a upřímně se o ni houser staral. Ze svého žrádla ji krmil, vlastní domeček jí nechal, (a sám se krčil v koutku), co jí na kulatých očích viděl, všecičko bez řeči a s láskou vyplnil.

Divoká labuť však měla pro něj jen kradmé pohledy a slůvka pohrdání.
Pokračování příště.

Nedělníček dětem

Doplňovačka:

Léto je tady. Na co nesmíte zapomenout se dovíte v tajence. Tak do

toho!!!

Tajenka z minulé doplňovačky zní: POHÁDKY PSANÉ VODOU“

(Autor doplňovačky Adéla Václavíková, Klášterec nad Ohří)

Skrývačky

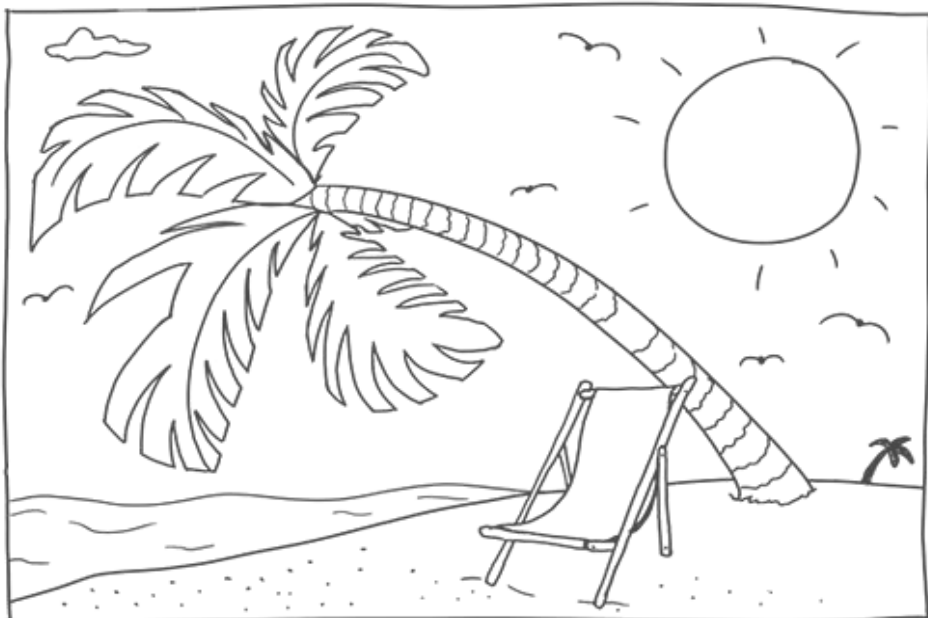
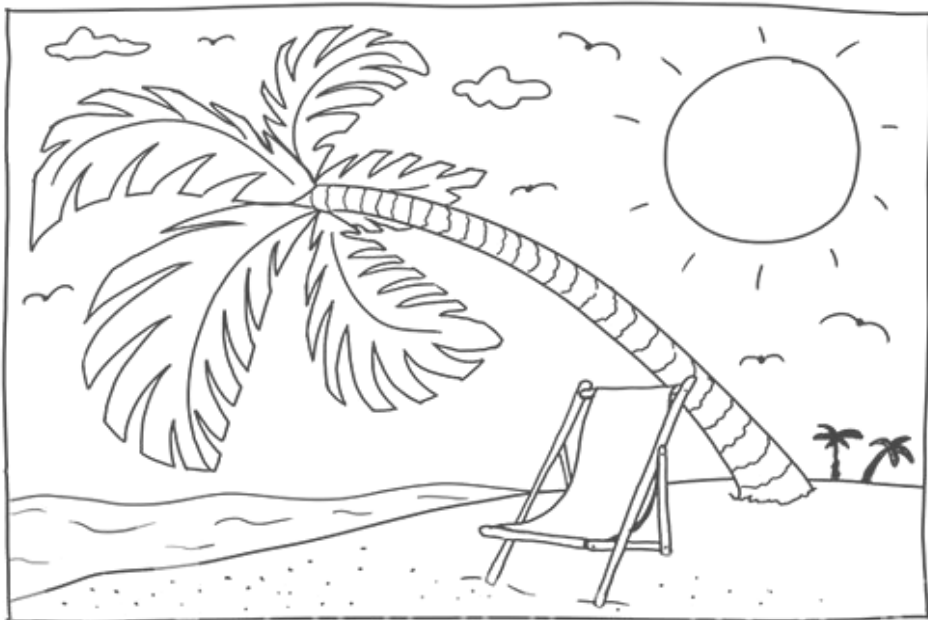
- najdi hudební nástroje

Mistr vzal učňovi kyt a raději okno zasklil sám.
Snad z toho bojácného psa vyroste dobrý domácí hlídač.
Návštěvníky ZOO nejvíce zajímali opi a nosorožci.
Poctivý hráč si nikdy nesmí označit rub karet
S velikou něhou sledovala svého prvorozeného syna.

- najdi jména českých měst

Upevnit háček je snadné, lepší se kolmo ke stěně.
Dnes do školy nepůjde, bolí ji hlava.
Dnes jdi v tělocviku předvedl výkon jako líná veš.
Vždy nás budou obtěžovat lidé zlí nebo hloupí.
Jeden kousek si nechám a další nechám ostatním.

Najdi 10 rozdílů

Rozpis úmyslů na mše svaté ve farnosti Dol. Benešov na červenec 2024

(Níže uvedené údaje jsou POUZE informativní, v daném období může dojít ke změnám!!!)

Den	Datum	Místo, čas	Úmysl	Pozn.
Po	8.7.	18.00		
Út	9.7.	6.30		
St	10.7.	18.00		
Čt	11.7.	18.00		
So	13.7.	10.00	Poděkování za dar života a přijaté milosti u příl. životního jubilea	
Ne	14.7.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	14.7.	Záb 8.30	Za Josefa Kramáře, dvoje rodiče a živou rodinu	
Ne	14.7.	10.00	Za + Pavla Malcharka (výroční) a za + Zdeňka Haidu (výroční)	
Po	15.7.	18.00	Adorace před vystavenou NSO do 19:30	
Út	16.7.		Není mše svatá ve farnosti	
St	17.7.	18.00	Za Marii Drastíkovou, manžela, dceru a rodiče	
Čt	18.7.	18.00	Za Štefana Kušníra a živou rodinu	
Pá	19.7.	18.00	Za + rodiče Josefa a Marii Postulkovy, jejich rodiče a za živou r.	
So	20.7.		Není mše svatá ve farnosti	
Ne	21.7.	7.00	Za živé a + farníky	
Ne	21.7.	Záb 8.30	Za Marii Elblovou, manžela, dceru a živou rodinu	
Ne	21.7.	10.00	Za + manžela, rodiče z obou stran, sourozence, švagry a za duše	
Po	22.7.	18.00	Za + osobu	
Út	23.7.	6.30	Za živé a + farníky	
St	24.7.	18.00	Za + A. Veverku (ned. 70 let), rodiče Veverkovy a Suchánkovy...	
Čt	25.7.	18.00	Za + Karla Thiempla – měsíční	
So	27.7.	7.00		
So	27.7.	ČK 17.00	Za dar zdraví pro živou rodinu a za + rodiče	
Ne	28.7.	7.00	Za živé a + Anny z Dolního Benešova	
Ne	28.7.	Záb 8.30		
Ne	28.7.	10.00	Za členy Živého růžence – A	
Po	29.7.	18.00	Za + syna Tomáše Kozla (ned. 50 let) a za rodiče z obou stran	
Út	30.7.	6.30		
St	31.7.	18.00	Za Marii a Alfonse Švančarovy a prarodiče z obou stran	
Čt	1.8.	18.00	Za Miloslava Vavroše (ned. 100 let), + manželku, dvoje rodiče ...	
Pá	2.8.	6.30		
Pá	2.8.	Záb 18.00	Za manžela, dvoje rodiče a za živou rodinu s prosbou o ochranu...	
So	3.8.	7.00	Poděkování za 85 let života a boží ochranu pro celou živou rod...	
Ne	4.8.	7.00		
Ne	4.8.	Záb 8.30	Za Güntera Vitáska, dvoje rodiče, sestru a živou rodinu	
Ne	4.8.	10.00	Za živé a + farníky	

Poznámka: Kde byl úmysl textem delší, je jeho pokračování znázorněno třemi tečkami.

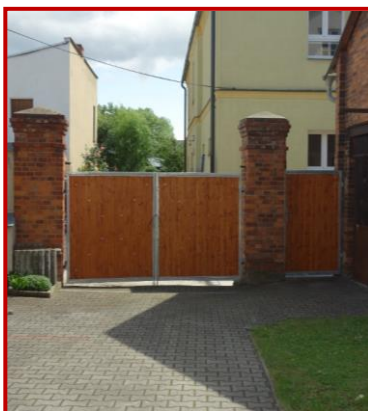
ÚČELOVÉ SBÍRKY V MĚSÍCI ČERVENCI

Sbírka na OPRAVY – neděle 14.7.2024

**Fotbalové utkání kněží diecéze proto mužům za Zábřeha
neděle 23. 6.**

Stavba lešení v kostele a nová vrata na farním dvoře

**At' „NEDĚLNÍČEK“ vnese do Vašich rodin příjemné,
pokojné, a sváteční chvíle.**

REKONSTRUKCE PRESBITÁŘE V kostele sv. Martina v Dolním Benešově

Vydavatel:

Připravuje „Tým Nedělníčku“ P. Mgr. Pavel Kuchař, farář, a Marie Ohrálová, foto Věra Dudová
email: nas.nedelniczek@seznam.cz ; webové stránky: <http://www.farnost-dolni-benesov.estranky.cz/>
Vychází vždy první neděli v měsíci za dobrovolný příspěvek. **Zapsáno do evidence periodického
tisku ministerstva kultury** pod číslem MK ČR E19917